

přísluší postiženému účastníku právo stížnosti, aniž by se naň vztahovala omezení tohoto práva v § 234 ex. ř. vytčená. Ježto tedy zde soudce neužil správně zákazu zadlužení v knihách váznoucího, nevyloživ jej správně, přísluší vymáhající věřitelce právo stížnosti, i kdyby se byla k rozvrhovému roku ani nedostavila, nebo sice dostavila, avšak odpor nevznesla, a přísluší jí tedy právo to, i když jej vznesla, ale z mylného důvodu.

3. Na veřejné daně a dávky se zákaz zadlužení nevztahuje, neboť nejde tu o »zadlužení«, protože dluhy tyto vznikají i bez vůle a přispění majitele nemovitosti, zákon také ani nenapadlo osvobodovati přídělce od nemovitostního ručení za daně a dávky a činiti uspokojení těchto nároků odvislým od vůle Státního pozemkového úřadu; to dokazuje nejen ratio legis, nýbrž i § 33 příd. zák., jenž veřejným dávkám a daním dává přednost i před přidělovou cenou, daně a dávky tedy uznává i tu za dluhy privilegované. Zkrátka zákaz zadlužení vztahovati lze jen na zadlužení úkony dlužníka nebo soudu, který tu, jako se děje v případě exekuce, toliko nahrazuje vůli dlužníka. Co se zvláště týče § 228 ex. ř., nevztahuje se na »záznamy« ve smyslu dv. dekretu ze dne 11. dubna 1848, čís. 1134 sb. z. s. (§ 38 písm. c) kn. zák.), povolené na žádost správních úřadů k zajištění veřejnoprávních požadavků ve smyslu dv. dekretů ze dne 18. září 1786, čís. 577 písm. c) a ze dne 24. října 1806, čís. 789 sb. z. s., kteréž záznamy podle těchto předpisů dotyčným »nařízením« administrativních úřadů samých docházejí spravení a tudíž jiného, t. j. žádného soudního spravení potřebí nemají. Nebude tedy prvý soudce postupovati podle § 228 ex. ř., ale ovšem nemůže také, jak učinil a jak tomu finanční prokuratura neprávem chce, zaznamenanou pohledávku eráru C (16) per 10.586 Kč 30 h přímo přikázati, byť i jen k převzetí, nýbrž musí vyčkati onoho »nařízení« příslušného správního úřadu, kterým pohledávka spravení dojde, a může jen »nařízení« toto, t. j. příslušné správní rozhodnutí neb opatření poháněti, do té však pohledávku eráru jen vyhraditi a vysloviti, komu příslušná část připadne, nenastane-li spravení v cestě správní, jakož i postarati se o mezitímní plodnosné uložení vyhrazené části. Není pochyby, že vymáhající věřitelka jest vzhledem ke knihovnímu stavu k stížnosti oprávněna (§§ 234 a 213 ex. ř.), protože, kdyby napadené pohledávky vypadly, přišla by na řadu, i kdyby se s pohledávkami C (18) a (19) Dr. Josefa Sch-a 5862 Kč 70 h a 2450 Kč 58 h s přísl., pro něž poznamenána před ní vnucená správa prodané polovice, měla právně věc tak, že by přišly v počet.

Čís. 9884.

Zákonný zástupce nesvéprávné strany nemůže pouhým prohlášením libovolně odstoupiti od uzavřené smlouvy.

(Rozh. ze dne 3. května 1930, R I 264/30.)

Nemanželský otec uzavřel s plnomocníkem tehdejšího poručníka s výhradou soudního schválení smír o odbytném. Ještě před soudním schválením smíru navrhl nový poručník na soudě, by smír nebyl schválen. P o r u č e n s k ý s o u d přes to smír schválil. R e k u r s n í s o u d napadené usnesení potvrdil.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Stěžovatel vytýká souhlasným usnesením obou nižších soudů zřejmou nezákonnost. Výtka jest lichá. Smír o odbytném ze dne 9. října 1929 byl uzavřen mezi nemanželským otcem Josefem M-em a vykázaným plnomocníkem tehdejšího poručníka Josefa S-a s výhradou schválení poručenským soudem. Tento smír nebyl odstraněn tím, že později zřízený nový poručník Karel P. prohlásil v podání došlém na soud dne 14. října 1929, tedy ještě před soudním schválením smíru, že k němu nemůže přivoliti, žádaje, by soudní schválení smíru bylo odepřeno. Opačný názor stěžovatelův nelze vyvoditi z ustanovení § 865 obč. zák., že svéprávná strana nemůže od smlouvy odstoupiti, dokud nedojde schválení soudu, neboť z něho nevyplývá, že by zákonný zástupce strany nespolečně mohl pouhým prohlášením od smlouvy libovolně odstoupiti a takto ji se světa zprovoditi. Poručenský soud měl tudíž na výběr, by se rozhodl buď pro schválení smíru uzavřeného tehdejším poručníkem anebo pro jeho neschválení ve smyslu návrhu nového poručníka, podle toho, co uznal za výhodnější pro nezletilou poručenku. Rozhodl-li se smír schváliti a náležitě to odůvodnil, nelze jeho rozhodnutí a potvrzujícímu usnesení rekursního soudu důvodně vytýkati nezákonnost, tím méně však zřejmou nezákonnost podle § 16 nesp. říz.

Čís. 9885.

Pozemková reforma.

Do usnesení knihovního soudu, jímž byla k návrhu Státního pozemkového úřadu povolena poznámka záboru, nepřísluší právo k rekursu druhé straně (osobě, o jejíž pozemkový majetek jde). Ovšem přísluší jí stížnost v cestě správní.

Oprávnění Státního pozemkového úřadu k návrhu na povolení poznámky záboru nemůže býti přeneseno na jeho Obvodovou úřadovnu.

(Rozh. ze dne 3. května 1930, R I 280/30.)

Soud první stolice povolil k návrhu Státního pozemkového úřadu knihovní poznámku a) záboru dvou parcel a b) zamýšleného jich převzetí. R e k u r s n í s o u d odmítl rekurs majitele zabraného statku.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu do odmítacího usnesení rekursního soudu.